

Економска криза је поставила и питање могућности смањења плата парламентарних посланика и финансирања скупштинских активности. У својој одлуци од 15. јануара 2009. године, Уставни суд је, тумачећи одредбе формулисане у својој ранијој јуриспруденцији, одобрио могућност смањења зарада припадника парламента (и зарада судија), као и трошкова предвиђених за парламентарне активности.

Одлуком Уставног суда од 20. априла 2010. године, сумирана је и даље разрађена доктрина смањења зајемчених права из области социјалне заштите, између осталог и оних која се тичу додељених и већ исплаћиваних пензија, у условима економске и финансијске кризе. У својој одлуци од 20. априла 2010. године, Уставни суд је формулисао извесне опште принципе који се морају поштовати када је законодавац допуштено да усвоји одлуке о смањењу зајемчених права из области социјалне заштите, уколико се у држави јавила економска криза:

– Уставни концепт државног буџета подразумева да је, у условима економске кризе, смањење зарада и накнада службених лица и државних службеника у установама које се финансирају из државног и општинских буџета (и других запослени који се плаћују из фондова поменутих буџета) и њихових пензија, допуштено најдуже на једну буџетску годину, те да је у току одобравања државног буџета за следећу годину законодавац дужан да поново процени економску ситуацију у држави и да поново одлучи у погледу смањења поменутих социјалних гаранција;

– Када се у држави јави економска криза, законодавац приликом усвајања одговарајућих одлука у вези са ограничењем зајемчених права из области социјалне заштите, мора водити рачуна о уставним императивима правне државе, једнаким правима, правди, пропорционалности, заштити легитимних очекивања, правној сигурности, правној извесности, социјалној солидарности, и другом. Права из области социјалне заштите је допуштено смањити само након што су искоришћене све друге могућности и није могуће акумулирати фондове неопходне за испуњавање обавеза које држава предузима у овој области;

– Смањење пензија и зарада државних службеника (и функционера) мора бити засновано на околностима изузетно тешке економске ситуације у земљи. Законодавац може привремено смањити пензије и зараде једино када постоји званично саопштење да у држави постоји ванредно тешка економска и финансијска ситуација која није краткорочна, због које држава не може испунити обавезе које је на себе преузела. Смањење мора бити привремено и не сме реметити пропорционални однос између пензија и зарада који је постојао пре кризе. Принципи једнаких права, пропорционалности и правичности неће бити нарушени ако законодавац утврди границу испод које се пензије (и зараде) не могу смањити чак ни у време економске кризе. Могуће је у већој мери смањити једино државне пензије, међутим, и ту се мора уважавати принцип пропорционалности;